

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Gæld, der var paa Ejendommene, er maa-ske ikke helt sikkert, men Stigningen er rigtig, saaledes som det fremgaar af de Meddelelser, som Statistiske Efterretninger i sin Tid har givet.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Minister vilde til Støtte for sin stadige Paastand om det gavnlige i at begrænse Landbrugets Pantsætning fremhæve de 5 særdeles gode Aar, som Landbruget havde fra 1916 til 1921, og yderligere fremhæve den formidable Stigning i Landbrugets Gæld, der da fandt Sted, og derudfra mener Ministeren at kunne begrunde, at her i hvert Fald var et Tidspunkt, da det havde været heldigt, om man havde haft en Begrænsning.

Jeg vil gerne give den højtærede Minister et lille Regnestykke. I 1920 var min Gaards Ejendomsskyld 120 000 Kr., Besætningen en halv Snes Heste, 70 Kreaturer, stort og smaat imellem hinanden. Nu kan den højtærede Minister gøre op, hvad Pantsætningsværdien vilde være af min Gaard, hvis jeg havde optaget Laan i 1921. Selv om Laanet havde været begrænset til 110 pCt. af Panteværdien, vilde jeg være kommet op paa en Gæld, der i Dag vilde være fuldkommen ruinerende, i hvert Fald hvis jeg ikke havde lagt Penge til Side og havde haft dem til Raadighed nu. Derfor er det givet, at en vis Procentdelsbegrænsning af Pantsætningen er helt urimelig; naar man kan pantsætte Ejendomme for de store og farlige Beløb, er det netop, fordi Panteværdien paa det paagældende Tidspunkt er meget højere, end hvad man i senere Aar kan honorere, og derfor er en saadan Begrænsning Nonsens og hører ingen Stedder hjemme. Nej, lad det frie private Initiativ med Tillid til Erhvervet afgøre, hvad man vil have tinglyst paa Ejendommen, og lad den enkelte staa til Ansvar for det, han laaner, saa vil vi faa den sunde Begrænsning af Pantesikkerheden og den eneste, som i det lange Løb er holdbar.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Andreasen: De ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og nu sidst det ærede Medlem Hr. Clausager mente, at min

historiske Udredning af Forholdet med Hensyn til Venstres Stilling i den tidligere Saneringslov ikke var rigtig. Jeg skal slet ikke bestride den Fremstilling, Venstre selv giver, men den er jo et tydeligt Bevis for, at det, vi andre siger, er rigtigt, idet Lovforslaget ved Forhandlingerne her i Folketinget blev ændret, fordi Venstre ikke vilde være med til det. Vi var klar over, at det kunde slet ikke nytte at føre dette Forslag igennem, fordi det vilde strande i Lands-tinget. Saaledes laa Forholdet under Forhandlingerne her. Saa siger man, at vi frivilligt frafaldt vort Forslag. Jeg synes, det er mærkeligt at kalde dette Frivillighed, naar man ved, at vi stod over for en Opposition, der kunde hindre Lovforslagets Gennemførelse i det andet høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde med Hensyn til, hvordan Kursen havde ligget for de Obligationer, der udstedtes i Henhold til Gældssaneringsloven, som blev vedtaget i Slutningen af Samlingen 1935—36, at først i Slutningen af 1936 og i Begyndelsen af 1937 gik Kursen ned under 90. Ja, det er ganske rigtigt, men Forholdene laa saadan, at inden man rundt omkring over hele Landet havde faaet behandlet de Masser af Sager, som skulde frem igennem Akkordudvalgene i Amterne, fik vi de første Behandlinger herinde i Efteraarstiden, og Obligationerne kunde da i hvert Fald ikke falde, før de kom paa Markedet. Men det ærede Medlem Hr. Clausager holdt op med sin Historiskrivning paa det Tidspunkt, da netop Kursen gik ned til det, man har nævnt, 86, 87, 88 og 89, og dør laa den i en alt for lang Tid og forhindrede i Virkeligheden en ordentlig Gældssanering.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen mente, at de var tvunget til at frafalde Lovforslagets Bestemmelser, fordi de ikke havde Flertal i Lands-tinget. Jeg tror, det ærede Medlem er saa god en Forhandlingsmand, at han ved, man skal give Tilbudene, naar man kan faa Indrømmelserne, og ikke give dem paa Forhaand uden at faa nogen som helst Indrømmelse. Naar det ærede Medlem paa- staar, at det er det, Regeringen har gjort, maa han undskylde, at det er der vist ingen, der tror.

Maa jeg saa sige til den højtærede Minister, som talte om Gældsstigning, at